

De Kronieken van Oz: Deel 1:

De Wonderbaarlijke Toveraar van Oz

L. Frank Baum

Illustraties: Monique Luiken

NORRIS' CYCLOPÆDIC MAP OF THE

UNITED STATES OF AMERICA, (EXCEPTING ALASKA.)

Together with adjacent portions of the Dominion of Canada and of the UNITED STATES OF MEXICO,

The cyclopedic character is derived from the combination of the map proper with its descriptive blocks representing capitals and business centres, and which always accompany it.

Prepared for use in schools and in the home circle. Patented June 12, 1853.

Originated, Manufactured and Published by

W. R. NORRIS, NEW YORK.

1855.

De Kronieken van Oz

Deel 1

De Wonderbaarlijke Tovenaar van Oz

Nur: 280

ISBN: 978-90-821782-2-7

www.kroniekenvanoz.nl

Oorspronkelijke titel: *The Wonderful Wizard of Oz*

Auteur: Lyman Frank Baum (*De Koninklijke Geschiedschrijver van Oz*)

Eerste publicatie: 1900

Eerste druk van deze vertaling: 2015

Deze uitvoering: 2^e druk 2018 (herzien) – 1^e oplage 2018

Illustraties: Monique Luiken voor DessinDestin

Redactie: Margreet de Roo voor Maneno tekstredactie

Vertaling: Jeroen van Luiken-Bakker

Uitgever: Ahvô Braiths, Beverwijk (the Netherlands)

Alle rechten van de oorspronkelijke Engelstalige brontekst, oorspronkelijk gepubliceerd in 1900, bevinden zich binnen het publieke domein.

© 2015 Illustraties Monique Luiken voor DessinDestin. Alle rechten voorbehouden.

© 2015 Alle rechten op deze vertaling zijn voorbehouden aan de vertaler.

Niets uit deze uitgave mag, op welkelei wijze dan ook, worden verveelvoudigd zonder juiste bronvermelding en voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. U kunt zich hiervoor wenden tot de uitgever: info@ahvobraiths.nl.

All rights for the source text, originally published in 1900, are in the public domain.

© 2015 Artwork by Monique Luiken for DessinDestin. All rights reserved.

© 2015 All rights on this translation are reserved by the translator.

No part of this publication may, in any way whatsoever, be multiplied without proper citation of its source and without prior written consent by the publisher. Inquiries can be directed towards the publisher at: info@ahvobraiths.nl.

‘De Kronieken van Oz’ bestaan uit de volgende delen:

De Wonderbaarlijke Tovenaar van Oz
Het Wonderlijke Land van Oz
Vreemde bezoekers uit Oz

Het Wokkelkeverboek
Ozma van Oz
Doortje en de Tovenaar in Oz

De Weg naar Oz
De Smaragd Stad van Oz
Het Lappenmeisje van Oz

Verhaaltjes uit Oz
Tik-Tak van Oz
De Vogelverschrikker van Oz

Rinkitink in Oz
De Verloren Prinses van Oz
De Blikken Houthakker van Oz

De Magie van Oz
Glinda van Oz
Lexicon en minibiografie

Voor de jongste lezers staan er in dit boek misschien wat lastige woorden, daarom staat er achter in dit boek een lijst waarin een aantal woorden wordt uitgelegd. Woorden die in de lijst staan kan je gemakkelijk herkennen, omdat ik ze heb onderstreept.

Inhoud

01.	De Wervelstorm	15
02.	De Raad van de Knibbelingen	21
03.	Hoe Doortje de Vogelverschrikker heeft gered	29
04.	De Weg door het Foreest	37
05.	De Redding van de Blikken Houthakker	43
06.	De Laffe Leeuw	51
07.	Onderweg naar de Grote Oz	57
08.	Het Dodelijke Papaverveld	63
09.	De Veldmuizenkoningin	71
10.	De Bewaker van de Poort	77
11.	De Wonderschone Smaragd Stad van Oz	87
12.	De Zoektocht naar de Boze Heks	99
13.	Vierlijk Weerzien	111
14.	De Gevleugelde Apen	117
15.	De Geheimen van Oz de Verschrikkelijke	125
16.	De Toverkunsten van de Grote Kolder	135
17.	Hoe de Ballon opsteeg	139
18.	Op naar het Zuiden	145
19.	Aanval van de Vechtbomen	151
20.	Als Olifanten in de Porseleinkast	157
21.	Een Leeuw is Koning van alle Beesten	163
22.	Het Land van de Kwartelingen	167
23.	De Goede Heks vervult Doortjes Wens	173
24.	Oost West, Thuis Best	181
	Een woordenlijst	185

Dit boek is opgedragen aan mijn
goede vriend & kameraad,

Mijn Vrouw

L.F.B.

Hoofdstuk 1:

De Wervelstorm

oortje woonde met haar oom Hendrik, die boer was, en tante Emma, die de boerin was, op een boerderij in Amerika. Het houten huisje stond te midden van de grote prairies van Kansas. Het hout had vele mijlen moeten afleggen op een paard-en-wagen voor het hier door de timmerman als huis kon worden neergezet. Er waren vier muren, een vloer en een dak, die samen de kamer vormden.

In de kamer stonden een roestig uitziende kookstoof, een kast voor de schone vaat, een tafel met drie of vier stoelen en de bedden. Oom Hendrik en tante Emma hadden een groot bed in de ene hoek en Doortje had een klein bed in een andere hoek. Er was geen zolder en geen kelder, behalve een klein gat dat in de grond was gegraven. Dat werd de tornadokelder genoemd en daarin kon de familie schuilen wanneer zo'n grote draaikolk van wind op kwam zetten. Zo'n wervelwind was krachtig genoeg om elk gebouw op zijn pad te versplinteren. Je kon de kelder bereiken door een luik in de vloer te openen en via een ladder het smalle donkere gat in te kruipen.

Als Doortje in de deuropening stond en om zich heen keek, kon ze niets anders zien dan een uitgestrekte grauwe vlakte. Je kon nog geen boom of huis aan de horizon zien, ongeacht in welke richting je keek. Door de felle zon was de omgeploegde grond gaan scheuren en het land was één grote grijze massa geworden. Zelfs het gras wilde niet langer groen zijn; de zon had de sprieten en halmen uitgedroogd tot ze grijs werden. Het houten huis was ooit geschilderd, maar de zon had de verf doen bladderen en de regen had het weggespoeld en nu was het huis net zo dof en grijs als al het andere.

Toen tante Emma hier kwam wonen, was ze een mooie jonge vrouw. De zon en de wind hadden ook haar veranderd: ze ontnamen haar de twinkeling in de ogen en haar ogen werden somber en grijs; ze hadden de blos van haar wangen en lippen weggenomen en haar grijs gemaakt. Tante Emma was dun en schraal geworden en in deze dagen lachte ze niet meer. Doortje was heel jong, en een weesje, toen ze hier kwam wonen. Tante Emma schrok keer op keer wanneer Doortje in lachen uitbarstte en het uitschreeuwde van plezier. Ze drukte haar hand tegen haar hart wanneer de vrolijke klanken van Doortje haar oren bereikten en dan keek ze naar het kleine meisje en vroeg zich af wat het toch had kunnen zijn dat haar zo aan het lachen maakte.

Oom Hendrik lachte nooit. Hij was de hele dag, van 's ochtends

vroeg tot 's avonds laat, aan het werk en hij wist niet wat plezier maken betekende. Hij was ook grijs geworden, van zijn baard tot zijn ruige laarzen. Hij zag er bars en statig uit en hij sprak maar zelden.

Het was Toto die Doortje zo aan het lachen maakte en hij zorgde ervoor dat ze niet zo grijs werd als haar omgeving. Toto was niet grijs. Nee, hij was een kleine zwarte hond, met lang zijdezacht haar en kleine zwarte oogjes, die vrolijk twinkelden naast zijn grappige neusje. Toto speelde de hele dag door en Doortje speelde met hem. Ze hield heel veel van Toto.

Vandaag werd er niet gespeeld. Oom Hendrik zat op de vlonder en keek bezorgd naar de lucht. De lucht zag er grauwer uit dan gewoonlijk. Doortje stond in de deuropening met Toto in haar armen en ze keek ook naar de lucht. Tante Emma stond de vaat te wassen.

Vanuit het noorden hoorden ze het gejammer van de wind en oom Hendrik en Doortje konden de lange grashalmen zien buigen voor de opkomende storm. Plots klonk er een scherp gefluit door de lucht; het kwam uit het zuiden. Toen oom Hendrik en Doortje omkeken zagen ze ook uit deze richting het gras golven.

Opeens stond oom Hendrik op.

“Er komt een wervelstorm aan, Emma,” riep hij naar zijn vrouw. “Ik ga het vee op stal zetten.” Hij rende naar de schuur waar de koeien en paarden stonden.

Tante Emma liet haar werk vallen en kwam naar de deur gesneld. Slechts één blik naar buiten maakte haar al duidelijk dat het onheil snel dichterbij kwam.

“Vlug, Doortje!” schreeuwde ze. “Ga naar de kelder!”

Toto sprong uit de armen van Doortje en verschool zich onder het bed. Doortje ging achter hem aan om hem weer op te pakken. Tante Emma, die doodsbang was, trok het luik in de vloer open en daalde de ladder af naar het smalle en donkere gat. Met enige moeite kreeg Doortje Toto te pakken en liep naar haar tante toe. Toen ze halverwege was, rukte de wind zo hard aan het huis dat Doortje haar evenwicht verloor en op de grond viel.

Er gebeurde iets vreemds.

Het huis draaide twee of drie keer in de rondte en steeg op. Doortje had het gevoel alsof ze in een luchtballon terecht was gekomen.

De noordenwind en de zuidenwind ontmoetten elkaar precies op de plek waar het huisje stond en daar ontstond het centrum van de wervelwind. In het midden van de wervelstorm is het redelijk windstil, maar de grote druk van de wind duwde het huis steeds hoger en hoger, de slurf van de wervelstorm in, totdat het boven op de top van de storm zweefde; daar bleef het en zo werden Doortje, Toto en het huis nog vele mijlen meegesleurd, alsof ze niet zwaarder waren dan een veertje.

Het was donker en om haar heen huilde de wind verschrikkelijk, maar Doortje vond desondanks dat de reis gemakkelijk verliep. Na de eerste paar omwentelingen van het huis, en die ene keer dat het huis een flinke klap maakte, voelde ze zich nu alsof ze als een baby in slaap werd gewiegd.

Toto vond het allemaal niet zo leuk. Hij rende door de kamer. Hij stond dan weer hier en dan weer daar en hij blafte luidkeels. Doortje zat daarentegen stilletjes op de vloer en wachtte af wat er zou gaan gebeuren.

Toto kwam zelfs een keer zo dicht bij het luik dat hij erin viel. Eerst dacht het meisje dat ze hem kwijt was, maar ze zag al snel dat er een paar oren door het gat naar boven staken, de druk van de wind duwde hem, net als het huis, naar boven en hij kon dus niet vallen. Doortje kroop naar het gat en pakte Toto bij een van zijn oren en sleepte hem weer de kamer in. Daarna deed ze het luik dicht, zodat er geen ongelukken meer konden gebeuren.

Uren verstreken en langzaam maar zeker groeide Doortje over haar angst heen, maar ze voelde zich wel eenzaam en de wind gierde zo hard dat ze er bijna doof van werd. In het begin was Doortje bang dat ze met huis en al te pletter zouden vallen, maar de uren gingen voorbij en er gebeurde niets. Ze besloot te stoppen met zich zorgen maken. Het was beter om kalm af te wachten wat de toekomst zou brengen. Uiteindelijk kroop ze voorzichtig over de vloer naar haar bed en ging erop liggen. Toto volgde snel en kroop naast haar in bed.

Ondanks het schommelen van het huis en het gieren van de wind sloot Doortje haar ogen en viel in een diepe slaap.

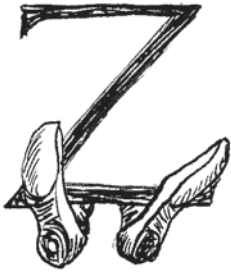

Hoofdstuk 2:

De Raad

van de

Knibbelingen

e werd wakker van een harde klap. De klap was zo hard dat wanneer ze niet op het zachte bed had gelegen, ze zich vast en zeker flink pijn had gedaan. Het kraken van het huis deed haar adem stokken en ze vroeg zich af wat er gebeurd was. Toto drukte zijn koude, natte neus in haar gezicht en maakte een droevig piepgeluidje. Doortje ging rechtop zitten en merkte dat het huis niet langer bewoog. Het was ook niet meer donker, want van buiten scheen de zon warm door het raam naar binnen en vulde de kamer. Ze sprong van het bed en rende, met Toto op haar hielen, naar de deur. Ze deed de deur open en keek om zich heen.

Het meisje slaakte een gillette van verbazing en haar ogen werden groot van verwondering over de prachtige omgeving die ze zag.

De wervelstorm had het huis neergezet, heel voorzichtig – voor een wervelwind tenminste –, te midden van een prachtig landschap. Er waren prachtige groene velden met statige bomen die rijk waren begroeid met overheerlijk fruit. Ze werd omringd door borders met prachtige bloemen en de vogels, van vreemde maar prachtige plumage, zongen en fladderden in de bomen en struiken. Even verderop stroomde een klein beekje dat spatterend en spetterend voortsnelde tussen de groene oevers en dat, voor een meisje dat zo lang op de droge en grijze velden had gewoond, leek te murmelen met een gracieuze stem.

Terwijl ze nog genietend van de vreemde maar prachtige omgeving om zich heen stond te kijken, viel haar een groepje mensen op. Het waren de vreemdste mensen die ze ooit had gezien. Ze waren niet zo groot als de volwassenen waaraan ze gewend was, maar ze waren ook niet heel erg klein. In feite leken ze net zo groot als Doortje. Nou was Doortje best flink voor haar leeftijd, maar het groepje mensen leek, voor zover je dat kunt zien natuurlijk, vele jaren ouder.

Er waren drie mannen en één vrouw en ze waren vreemd gekleed. Ze droegen ronde hoeden die in een kleine punt samenkwamen op ongeveer een voet boven hun hoofden, met belletjes aan de randen die zachtjes tingelden als ze zich voortbewogen. De hoeden van de mannen waren blauw en die van de kleine vrouw was wit. De vrouw droeg een witte jurk die vanaf haar schouders in plooiën naar beneden viel. De jurk leek bestrooid met kleine sterretjes die glinsterden in de zon als diamanten. De mannen droegen hun kleren in dezelfde blauwe kleur als hun hoed en ze droegen goed gepoetste laarzen met een diepblauwe omgeslagen kraag

aan de bovenkant. De mannen moesten wel net zo oud zijn als oom Hendrik, dacht Doortje, want twee van hen hadden baarden. Maar de kleine vrouw moest zelfs nog ouder zijn, want haar gezicht zat onder de rimpels en heer haren waren nagenoeg wit en ze liep langzaam en stijfjes.

Toen het groepje het huis naderde, waar Doortje nog steeds in de deuropening stond, bleven ze staan en fluisterden zachtjes met elkaar, alsof ze bang waren om dichterbij te komen. De kleine oude vrouw liep naar Doortje toe, maakte een buiging en zei met een vriendelijke stem:

“Wees welkom, nobele tovenares, in het land van de Knibbelingen. We zijn u erg dankbaar voor het doden van de Boze Heks van het Oosten, want nu is ons volk eindelijk vrij van slavernij.”

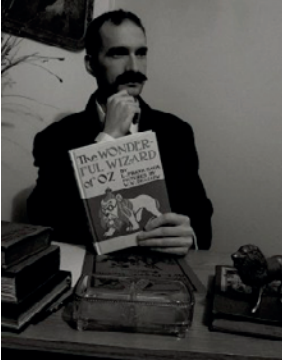
Doortje luisterde met verbazing naar de kleine vrouw. Waarom noemde ze haar een tovenares en waarom zei ze dat Doortje de Boze Heks van het Oosten had gedood? Doortje was een onschuldig en ongevaarlijk klein meisje dat door een wervelstorm vele mijlen ver van huis was geraakt en ze had nog nooit ook maar een vlieg kwaad gedaan in haar hele leven.

L. Frank Baum

L. Frank Baum (1856* – 1919†) was schrijver, journalist, dichter, acteur en filmmaker. Baum trouwde in 1882 met de feministe Maud Gage (1861* – 1953†), met wie hij vier kinderen kreeg. De boeken *Mother Goose in Prose* (1897) en *Father Goose, His Book* (1899) zijn werken die in meer of mindere mate bekend zijn geworden tijdens het leven van Baum, maar zijn definitieve doorbraak kwam met het boek *The Wonderful Wizard of Oz* in 1900.

www.kroniekenvanoz.nl

Monique Luiken

DessinDestin-illustrator Monique Luiken tekende al als kind, droomde van de kunstacademie en heeft, na jarenlang gewerkt te hebben in de grafische sector, deze droom op volwassen leeftijd in vervulling laten gaan door een studie beeldhouwen/tekenen/schilderen aan de Wackers Academie in Amsterdam te volgen. Ook heeft Monique gewerkt in de naschoolse kinderopvang en verschillende cursussen gedaan, waaronder schrijven, fotografie en aan de Kunstacademie Haarlem onder andere grafiek en tekenen. Behalve illustraties voor DessinDestin maakt Monique ook vrij werk, geeft zij tekenles en workshops (o.a. bij de DessinDestin Kunstclub) en speelt zij graag op de klarinet. Meer informatie over het werk van Monique kan u vinden op:

www.dessindestin.art

Jeroen Bakker

Op 30 mei 1981 ziet in de gemeente Velsen een klein jongetje genaamd Jeroen Bakker het levenslicht. Drieënhalf jaar later wordt er een zusje geboren en is het gezin compleet. In 1986 verhuizen de Bakkers naar Heemskerk en begint Jeroen aan zijn schooltijd, die bij tijd en wijle moeizaam verloopt. Als in 2001 dyslexie wordt geconstateerd en daarna in 2008 de diagnose Asperger (een afwijking in het autismespectrum) wordt gesteld, wordt het met terugwerkende kracht duidelijk waarom het bij Jeroen niet altijd van een leien dakje liep op school en

en waarom hij soms door diepe dalen ging.

Jeroen zet echter onverdroten door en blijkt algauw, naast een brede belangstelling, over artistieke talenten te beschikken. Door diverse werkzaamheden bekwaamt Jeroen zich gestaag in het schrijven van gedichten (sinds 1996), proza en ook muziek. In 2009 levert Jeroen een, naar eigen zeggen bescheiden, bijdrage aan de totstandkoming van de Friese vertaling van *The Hobbit* (een boek van JRR Tolkien) en verder componeert hij muziek bij een aantal gedichten, waaronder een gedicht van Petrus Augustus de Génestet (Waar en Hoe) en een gedicht uit de Friese *Hobbit* met de mooie titel 'Wyn fan de Draak'. Na het overlijden van Star Trek-legende Leonard Nimoy componeert hij 'Requiem for Spock'. Ten tijde van het verschijnen van zijn debuut, de bundel *Verloren uurtjes*, in 2012, werkt Jeroen onder andere op de redactie van een radio-omroep. Daarnaast nemen schrijven, dichten en componeren een groot deel van zijn tijd in beslag. In 2013 verschijnt het boek *De Wereld om met Autisme*, opnieuw een uiterst origineel en ogen openend boekwerk. Begin 2014 (her)vertaalt Jeroen het Duitse balladegedicht '*Lenore fuhr ums Morgenrot*' van de Duitse dichter Gottfried August Bürger, met als doel daar in de toekomst een opera bij te schrijven.

Jeroen heeft zijn overige werkzaamheden de laatste tijd tot een minimum afgebouwd om zijn aandacht volledig te kunnen richten op het vertalen van de verhalen van L. Frank Baum. Er volgen ongetwijfeld nog

meer pennenvruchten van de hand van Jeroen, zoals bijvoorbeeld een autobiografie en een hoorspel, dus houd hem in de gaten. Het is zeker de moeite waard.

www.jeroenvanluikenbakker.nl

Frank Koning, biograaf

Bibliografie:

Verloren uurtjes – ISBN 978 9492 469 021

Verloren uurtjes is een gedichtenbundel met opmerkelijke, romantische, oprechte en autobiografische gedichten over uiteenlopende onderwerpen en het korte verhaal ‘De Legende van Slaap aan Zee’, waarin een klein dorpje aan de Noord-Hollandsche kust in 1482 te maken krijgt met mysterieuze verdwijningen en raadselachtige gebeurtenissen. Het boek bevat daarnaast eigenzinnig artwork van Jasper Kloosterboer.

De Wereld om met Autisme – ISBN 978 9492 469 038

De Wereld om met autisme is een boek waaraan 27 zogenoemde ‘auteurs’ hebben meegewerkt. Stuk voor stuk mensen die in hun dagelijks leven te maken hebben met autisme of een aanverwante stoornis. Het bevat verhalen, gedichten en kunstwerken. Het boek poogt een brug te slaan tussen mensen met en mensen zonder autisme. De opbrengsten van de verkoop van het boek gaan naar een goed doel.

Lenore waakt met ochtendrood – ISBN 978 9082 178 258

De (her)vertaling van Gottfried August Bürgers balladegedicht ‘Lenore fuhr ums Morgenrot’. Wilhelm, de verloofde van Lenore, trekt met koning Frederik van Pruisen naar het ‘heftig krijgsgevaar’ bij Praag. Lenore blijft verdrotten achter. Als Wilhelm niet terugkeert van de oorlog, tekent zich een romantisch doch luguber tafereel af.

Ahvô Braiths

Ahvô Braiths is een zeer jonge uitgeverij die is gevestigd in Beverwijk. Met de 'Kronieken van Oz' waagt Ahvô Braiths zich aan een groot, eigenwijs en mooi project.

Ahvô Braiths is Oud-Gotisch voor 'watermonding'. Ahvô veranderde na verloop van tijd in het Nederlandse 'ai' en later in 'ij', wat nog steeds water betekent. Braiths werd 'monding' in modern Nederlands. De combinatie van deze woorden betekent watermonding, of te wel 'IJmond', zoals de regio waar de uitgeverij gevestigd is heet.

www.ahvobraiths.nl

De Kronieken van Oz:

De Wonderbaarlijke Toveraar van Oz

Verhaalt over hoe Doortje, een meisje uit Kansas in Amerika, in het Land van Oz terecht komt. Doortje probeert om weer thuis te komen bij haar tante Emma en oom Hendrik. Alleen de Grote en Verschrikkelijke Toveraar van Oz kan haar helpen. Daarom moet Doortje de weg met de gele steentjes volgen om in de Smaragd Stad te komen, waar de Toveraar woont, en onderweg beleeft ze met haar vrienden de spannendste avonturen die een meisje uit Kansas ooit zal kunnen beleven. Zal Doortje ooit weer thuis komen?

Het Wonderlijke Land van Oz

Verhaalt over de avonturen van Tip. Tip woont bij een oude feeks genaamd Mombi. Als het even kan maakt zij Tip het leven zuur. Als hun avonturen Tip en Sjaak Pompoenstaak naar de Smaragd Stad voeren zal Tip zich realiseren dat zijn leven nooit meer hetzelfde zal zijn, zeker als generaal Djindjur de Smaragd Stad bezet. Tip belandt van het ene avontuur in het andere en ontmoet de Vogelverschrikker, de Blikken Man en een bijzondere Wokkelkever. Zal de feeks Mombi in staat zijn om Tip weer in haar macht te krijgen? Blijft generaal Djindjur aan de macht in de Smaragd Stad?

Vreemde bezoekers uit Oz

Een waarheidsgetrouw verslag van de avonturen van de Vogelverschrikker, de Blikken Man, Professor O.R. Wokkelkever D.O. en hun vrienden in de vrij onbekende en grotendeels nog onverkende Verenigde Staten van Amerika.

Het Wokkelkeverboek

Verhaalt over de ‘unieke avonturen’ van professor O.R. Wokkelkever D.O.

Ozma van Oz

Verhaalt over hoe Doortje in het Land van Ev terecht komt, een mechanische man ontmoet en gevangengenomen wordt door een prinses die het hoofd van Doortje wil hebben. Alleen prinses Ozma kan haar nog redden. Zal Ozma op tijd zijn? En wat is de rol van de Noomkoning in dit alles?

Doortje en de Tovenaar in Oz

Verhaalt over hoe Doortje, Zep en de Tovenaar van Oz in de aarde terecht komen, waar de mensen van groente zijn en waar huizen van glas groeien als bomen. Doortje, Zep en de Tovenaar belanden van het ene avontuur in het andere. Zullen ze ooit nog uit de aarde komen?

De Weg naar Oz

Ozma viert groot feest en alle notabelen uit omliggende ‘sprookjeslanden’ zijn uitgenodigd, onder wie Koningin Zixi van Ix. Dit boek verhaalt over nieuwe avonturen van Doortje in Oz, waar ze veel nieuwe vrienden ontmoet, zoals de dochter van de Regenboog, en waar ook enkele bekenden terugkomen zoals Ozma, de Vogelverschrikker en de Blikken Man.

De Smaragd Stad van Oz

Oz is in groot gevaar, er dreigt een invasie van de Noomkoning en zijn bergfeeën. Doortje en haar oom en tante reizen naar Oz zonder dit te weten. Hoe zal dat aflopen?

Het Lappenmeisje van Oz

Verhaalt over hoe het Lappenmeisje tot leven kwam en over Une en Ojo, twee Knibbelingen, die in grote problemen komen. Kan de machtige Tovenaar van Oz hen redden?

Verhaaltjes uit Oz

Zes korte verhalen over onder anderen Doortje en Toto, de Laffe Leeuw en de Hongerige Tijger, de Vogelverschrikker en de Blikken Man, en Ozma en de kleine Tovenaar.

Tik-Tak van Oz

Betsie en haar ezel Henk leiden schipbreuk en spoelen aan op het strand van een vreemd en onbekend land. Betsie en Henk komen op hun avonturen oog in oog te staan met het leger van de Noomkoning. Gelukkig is er hulp onderweg, maar zal die hulp op tijd komen?

De Vogelverschrikker van Oz

Het avontuur begint wanneer Trot en Kapt'n Bill langs de Grote Oceaan kust van het Amerikaanse California roeien en ze plotseling in een kolk gat terechtkomen. Het tweetal wordt op miraculeuze wijze gered, en tot op de dag van vandaag beweert Trot dat zij onder water de handen van Meerminnen voelde. De Vogelverschrikker neemt de leiding over als Bill wordt veranderd in een kleine sprinkhaan met een houten poot. Hoe zal dat aflopen?

Rinkitink in Oz

Rinkitink is een jolige, dikke koning die zich moet bewijzen als hij met Prins Inga van Pingarie in gevaarlijke avonturen belandt. Op hun avonturen komen ze zelfs helemaal naar het ondergrondse land van de Noom-

koning. Het tweetal heeft drie magische parels, maar zal dat hen helpen en zal Prins Inga stoutmoedig genoeg zijn om zijn ontvoerde ouders te redden?

De Verdwenen Prinses van Oz

Ozma is verdwenen! Ze was al eens verdwenen, voor lange tijd, maar dit is toch anders. Doortje en haar vrienden doen hun uiterste best om Ozma te vinden. Overal in Oz wordt naar Ozma gezocht, maar zal ze ooit gevonden worden?

De Blikken Houthakker van Oz

Toen de houthakker nog niet van blik was gemaakt, was hij verloofd met Nimmie Amee. De Boze Heks van het Oosten betoverde zijn bijl en al houthakkende hakte hij stuk voor stuk zijn lichaamsdelen eraf. Elke keer wanneer de houthakker een stuk van zijn lichaam kwijt was, liet hij het door een smid vervangen door een stuk van blik, totdat hij helemaal van blik was gemaakt. Omdat hij na het verliezen van zijn lichaam geen hart meer had, was hij niet meer verliefd op het meisje. De Boze Heks van het Oosten had gewonnen. Nu hij weer een hart heeft, wil hij op zoek gaan naar zijn verloofde. Zal hij haar ooit vinden en zal Nimmie al die tijd op hem hebben gewacht?

De Magie van Oz

De Noomkoning heeft zijn zinnen gezet op wraak op Ozma en hij reist af naar Oz. Onderweg komt hij de schelmachtige Kiki Aru tegen, die een enorme kracht heeft ontdekt. Zal deze magische en mysterieuze kracht van Kiki Aru de Noomkoning eindelijk zijn langgekoesterde wraak op Ozma en haar vrienden brengen?

Glinda van Oz

Verhaalt over Doortje en Ozma, die naar een afgelegen deel van Oz reizen om een oorlog te stoppen. Maar ze worden onderweg gevangen in een stad onder een kristallen koepel die afzakt naar de bodem van een meer. Glinda en de Tovenaar zijn nu de enigen die Doortje en Ozma nog kunnen redden, maar komen ze op tijd?

Minibiografie, Lexicon

Bevat een compleet lexicon en een minibiografie van Lyman Frank Baum.

De Kronieken van Oz: Deel 2:

Het Wonderlijke Land van Oz

L. Frank Baum

Illustraties: Monique Luiken

Het Wonderlijke Land van Oz

- een fragment uit hoofdstuk 1 -

In het Land van de Nagelingen, dat in het noorden van het Land van Oz ligt, woonde een jongen genaamd Tip. Er school meer in de naam dan je op het eerste gezicht zou vermoeden, want de oude Mombi vertelde vaak dat zijn volledige naam Tippetarius was – maar er werd van niemand verwacht dat hij zo'n lange naam zouden gebruiken als je ook kon volstaan met 'Tip'.

De jongen wist zich niets te herinneren van zijn ouders, want hij was al heel jong naar de oude vrouw gebracht die Mombi heette en die hem had grootgebracht. De reputatie van Mombi, en het spijt me dit te moeten zeggen, was niet al te best. Het Nagelingenvolk had reden genoeg om te denken dat Mombi zich bekwaamde in de kunst van de magie, en kwam daarom liever niet in haar buurt.

Mombi was, om precies te zijn, geen Heks, want de Goede Heks die dit deel van het Land van Oz regeerde had verboden dat andere Heksen zich in haar domein ophielden. Dus realiseerde Tips voogd zich, hoe graag ze ook met magie werkte, dat het onwettig was om meer te zijn dan een Tovenares, of toch op zijn best een Toverkunstenaar.

Tip moest hout uit het bos sjuuwen, zodat de vrouw haar pot aan de kook kon brengen. Hij werkte ook in de graanvelden, schoffelde en pelde bollen, voedde de varkens en melkte de koe met de vier horens, die de trots van Mombi was.

Nu moet je niet denken dat hij alleen maar aan het werk was, want hij dacht dat altijd maar werken slecht voor hem zou zijn. Als hij naar het bos moest, klom Tip vaak in de bomen om de vogeleieren te bekijken of hij vermaakte zichzelf door achter de witte konijnen aan te rennen of door met een gebogen spijker te gaan vissen in een van de beekjes. Daarna haastte hij zich om armen vol hout naar huis te brengen. En als hij werd verondersteld om in de maïsvelden te werken, en Mombi hem door de grote stengels niet meer kon zien, wroette Tip vaak in de gaten van de grondeekhoorns, of – als hij er zin in had – deed hij een dutje tussen de rijen maïs. Door zichzelf niet uit te putten groeide hij op tot een sterke en goedgebouwde jonge knul.

De vreemde magie van Mombi beangstigde haar burens, die haar dan ook verleggen, maar wel met respect, bejegenden vanwege haar bizarre krachten. Maar Tip had, om eerlijk te zijn, een vreselijke hekel aan haar, en hij deed geen enkele moeite om dat te verbergen. Soms behandelde hij de oude vrouw met minder respect dan ze verdiende; ze was tenslotte wel zijn voogd.

Nu ook verkrijgbaar

Het e-boek: *De Laffe Leeuw en de Hongerige Tijger*.

De Laffe Leeuw en de Hongerige Tijger besluiten om de stoute schoenen aan te trekken en kat-tenkwaad te gaan uithalen. Ze praten over hoe ze mensen het beste kunnen verscheuren en hoe ze baby's willen verslinden. Zijn de inwoners van de Smaragd Stad nog wel veilig voor deze gevaarlijke beesten?

ISBN: 978 9082 1782 41

